

*A doppingellenes küzdelem támogatása a sportolók dopping utáni
élettapasztalatainak oktatási forrásokká és szakpolitikai ajánlásokká
történő átalakításával (TALE)*

WP4 – D4.3 Javasolt keretrendszer a szankcionált sportolók kezelésére

Az Európai Unió
társfinanszírozásával

Az Európai Unió finanszírozásával. Az itt szereplő vélemények és állítások a szerző(k) álláspontját tükrözik, és nem feltétlenül egyeznek meg az Európai Unió vagy az Európai Oktatási és Kulturális Végrehajtó Ügynökség (EACEA) hivatalos álláspontjával. Sem az Európai Unió, sem az EACEA nem vonható felelősségre miattuk.

A jelen dokumentum magyar nyelvű fordítása a DeepL Pro mesterségesintelligencia-alapú fordítási rendszerének közreműködésével készült. A dokumentum eredeti nyelve angol. A fordítás kizárólag tájékoztató jellegű; eltérés esetén az angol nyelvű eredeti dokumentum tekintendő irányadónak.

Javaslat a támogatott projektek támogatására és irányítására vonatkozó keretrendszerre

1. A szakpolitikai ajánlás célja és hatóköre Ez a dokumentum egy olyan javasolt keretrendszert mutat be, amely útmutatást nyújt a sportszervezeteknek abban, hogyan miképp támogassák, kezeljék és vonják be a szankcionált sportolókat abban az időszakban, amikor azok kizárásra kerülnek a versenyekből és a hivatalos sportszervezetekből. A dokumentum a szankcionálási folyamatok és a sportolók e fázisban átélt tapasztalatai között fennálló, ismert hiányosságra ad választ, amelyet gyakran a bizonytalanság, az elszigeteltség és a strukturált támogatás hiánya jellemez. Ez a sportolói pályafutás egy kritikus szakaszának felel meg, amely gyakran kevésbé strukturált és támogatás nélküli, mégis elengedhetetlen a következő szempontjából:

- a sportolók jólétének védelme;
- a doppingellenes szabályok betartásának biztosítása;
- az eredményes rehabilitáció lehetővé tétele; és
- a tiszta sport integritásának védelme.

2. Háttér és indoklás

A szankcionált sportolókat gyakran nemcsak a versenyekről, hanem a mindennapi sportéletet meghatározó hivatalos struktúrákról és támogatási rendszerekről is kizárják. A szankció időtartama azonban nem semleges vagy tétlen szakasz. A tapasztalatok azt mutatják, hogy gyakran bizonytalanság, elszigeteltség, megbélyegzés, a szabályokkal kapcsolatos zavar,

pszichológiai stressz és a strukturált intézményi támogatás hiánya jellemzi ezt az időszakot. Ugyanakkor ez az időszak kritikus jelentőségű a sportolók jólétének biztosítása, a doppingellenes szabályok betartásának garantálása, az érdemi rehabilitáció támogatása és a tiszta sport integritásának védelme szempontjából. Ezért szükség van egy keretrendszerre a szankcionált sportolók támogatására és kezelésére a sportrendszeren belül és annak periferiáin, hogy ezt a kevésbé strukturált szakaszt koherensebb, emberségesebb és hatékonyabb módon lehessen kezelni. Ha a szankciós időszakot passzív kizárás helyett strukturált és felügyelt átmeneti időszakként kezeljük, egy ilyen keretrendszer segíthet csökkenteni az elkerülhető károkat, támogatja a kívánatos viselkedésbeli változást, és megalapozza a hiteles reintegrációt, miközben erősíti a doppingellenes gyakorlat méltányosságát és legitimitását.

3. Források

A keretrendszer az Erasmus+ és a WADA által finanszírozott TALE – *What About Us?* projektek kvalitatív bizonyítékaira épül, amelyet a World Café módszert alkalmazó, részvételi jellegű értelmezési folyamat egészített ki. Részletesebben: a bizonyítékok szankcionált sportolókkal készített kvalitatív interjúkból származnak, amelyek rögzítik az általuk átélt tapasztalatokat és támogatási igényeiket, valamint a World Café-folyamat során megfogalmazott érdekelt felek perspektíváiból, amelyek tükrözik elvárásaikat. A World Café különböző érdekelt feleket hozott össze, többek között:

- szankcionált és nem szankcionált sportolókat,
- nemzeti és nemzetközi sportszervezetek képviselőit,
- jogi szakértőket, és
- emberi jogi intézmények képviselőit.

Ezek a nézőpontok együttesen egy kulcsfontosságú üzenetet hangsúlyoznak: a szankcionált sportolók nem eshetnek ki a doppingellenes szervezetek felelősségi köréből. Továbbra is egy irányított átmeneti szakasz részét képezik, amely struktúrát, útmutatást és támogatást igényel.

KERETÁLLAPOT – JAVASOLT MODELL

Ez a keretrendszer a jelenlegi ismeretek alapján kidolgozott javasolt struktúrát mutatja be. Meghatározza azokat a kulcsfontosságú elemeket, amelyek iránymutatásul szolgálhatnak a gyakorlatban, ugyanakkor lehetővé teszik az alkalmazkodást és a további fejlesztést a projekt későbbi fázisaiban.

4. Elméleti megközelítés

A szankciós időszak kezelésére és a reintegrációra való felkészülésre javasolt strukturált átmeneti rehabilitációs keretrendszer a reintegrációs és helyreállító logikára, az átmeneti vagy liminális irányításra, valamint a rehabilitációra és a visszaesés megelőzésére irányuló megközelítésekre épül. A szankciós időszakot tervezett és irányított folyamatként kezeli – olyan átmeneti fázisként, amely segít a sportolónak visszatérni a sportba. Ebben az értelemben elismeri, hogy nem az embert, hanem az illető viselkedését kell elutasítani, azaz cselekedetei helytelenek voltak, de ez nem jelenti azt, hogy már nem tartozik a közösséghez. Végül azt javasolja, hogy a szankciós időszakot tekintsük a viselkedésváltozás és a bizalom helyreállításának időszakaként, annak biztosítása érdekében, hogy a sportoló készen álljon a sportba való visszatérésre (ha erre lehetőség van), és a sikeres reintegrációra.

A megközelítés három alapgondolaton nyugszik:

1. A szabályok érvényesítése kizárás nélkül

A szankcionált sportolóknak tiszteletben kell tartaniuk a sportban való részvételre és a versenyen való indulásra vonatkozó egyértelmű korlátozásokat. Ugyanakkor az interjúkból kiderül, hogy a teljes elszigeteltség jelentős károkat okozhat, beleértve a pszichológiai szenvedést, az identitásvesztést, valamint a sporttól és a társadalomtól való elfordulást.

2. Strukturált és felügyelt átmenet

A szankciós időszakot nem passzív időszakként, hanem strukturált és támogatott átmeneti időszakként kell értelmezni, amelynek során a sportolók vagy a sportba való végleges visszatérés felé, vagy a sporton kívüli élet felé haladhatnak. Mindkét esetben ez nem egyszerűen „várakozási idő”, hanem egy irányított fázis, amelyben a szabályok egyértelműek, a felelőségek meghatározottak, megfelelő támogatás áll rendelkezésre, és a felkészülés egy hiteles jövőbeli pályára irányul.

3. Felkészülés a visszailleszkedésre

A szankciós szakasz során hozott minden intézkedésnek hozzá kell járulnia a visszailleszkedésre való felkészüléshez azáltal, hogy támogatja a megértést és a bizalomépítést, az önreflexiót és a tanulást, valamint – amennyiben az eset körülményei szándékos szabályszegésre vagy gondatlanságra utalnak – a jelentőségteljes viselkedésváltozást.

MEGJEGYZÉS

A szankciós időszak nem „elvesztegetett idő”. Ez a rehabilitáció és az ismételt bűncselekmények megelőzésének kritikus időszaka.

5. Azonosított főbb kihívások

A szankcionált sportolók tapasztalatai

A szankcionált sportolókkal készített interjúk eredményei alapján a sportolók következetesen beszámoltak a strukturált intézményi támogatás hiányáról, a családra, a barátokra és külső szereplőkre való támaszkodásról, az erős pszichológiai terhről, a megbélyegzésről és az identitásvesztésről, valamint a jogi eljárásokkal és szabályokkal kapcsolatos zavarról.

A sportoló szava

„Pszichológiai szempontból [...] szívesen vettem volna támogatást... minden csak úgy halmozódott fel.”

Az érdekelt felek elvárásai

A World Café megbeszéléseken az érdekelt felek tovább hangsúlyozták a világos szabályok és feltételek szükségességét, az elszámoltathatóság és a bizalom fontosságát, a mentális egészségügyi támogatás és a sportolók hangjának szerepét, valamint a gyakorlat és a bizonyítékok jobb integrációjának szükségességét. Ugyanakkor elismerték, hogy az antidopping-szervezetek (ADO-k) kihívást jelentő kettős szerepet töltenek be: egyrészt végre kell hajtaniuk a Nemzetközi Antidopping-Kódexet, másrészt támogatást kell nyújtaniuk a sportolóknak. Ezért fontos egyértelműen megkülönböztetni ezt a két funkciót, még akkor is, ha azokat ugyanaz a

szervezet látja el. Ezt a megkülönböztetést közölni kell a sportolókkal, hangsúlyozva, hogy be kell tartani a jogszerű eljárást, ugyanakkor elismerve a szervezet emberi szintű felelősségét és gondoskodási kötelezettségét is.

6. A keretrendszer elemei

Az alábbi elemek azokat a területeket vázolják fel, amelyek részét képezhetik a szankciós időszak kezelésére irányuló strukturált és támogató megközelítésnek.

Azonnali intézkedések: a sportolók korai támogatása

Cél: A méltányosság, az egyértelműség és a korai támogatás biztosítása

- ✓ A sportolók megértik az eljárást, a szabályokat és jogait (egyértelmű, hozzáférhető kommunikáció)
- ✓ A jogi, pszichológiai és pénzügyi támogatáshoz való időbeni hozzáférés lehetősége biztosított.
- ✓ Korai jóléti ellenőrzés és tanácsadás része a rendszernek
- ✓ Lehetőség van megbízható tanácsadásra vagy társaktól származó támogatásra

Miért fontos ez:

A tisztességes és átlátható kezdet megeremti a bizalom, a szabályok betartása és a jövőbeli reintegráció alapját.

A bejelentést közvetlenül követő időszak kritikus jelentőségű. A sportolók gyakran bizonytalanságot, elszigeteltséget és szorongást éreznek.

A sportszervezeteknek ezért:

- három napon belül gondoskodniuk kell a sportolók jólétének ellenőrzéséről
- biztosítaniuk kell a következőkhöz való egyértelmű hozzáférést:
 - jogi támogatáshoz
 - pszichológiai szolgáltatások
 - pénzügyi tanácsadás
- a folyamatok érthető, nem szaknyelvi magyarázatáról

A sportoló véleménye

„A jogi szaknyelv felét sem értettem – elvárták tőlem, hogy egyszerűen csak elfogadjam.”

A strukturált társ-támogatási lehetőségek tovább segíthetik a megértést és a megbirkózást, feltéve, hogy megfelelő képzés áll rendelkezésre. Konkrétan ezt olyan, korábban szankcionált sportolók biztosíthatják, akik hajlandóak megosztani tapasztalataikat, ugyanakkor képzettek is arra, hogy ezt megfelelő (azaz a traumára érzékeny) megközelítéssel tegyék.

MEGÁLLAPÍTÁS

Az egyértelműség nem csupán hasznos, hanem védelmet is nyújt. A nem egyértelmű információk növelik mind a stresszt, mind a további szabálysértések kockázatát.

Irányítás és egyértelműség: Adjon világos, következetes és hozzáférhető útmutatást

Az interjúk során felmerült visszatérő kihívás a szabályok, jogok és felelősségek tisztázatlansága.

Sportolói vélemény

„Senki sem tudta egyértelműen elmondani, mit szabad csinálnom – attól tartottam, hogy még rosszabbá teszem a helyzetet.”

Ez a keretrendszer azt javasolja, hogy a szervezetek:

- nyújtsanak egyértelmű és hozzáférhető útmutatást a következőkről:
 - a szankció ideje alatt megengedett és tiltott tevékenységekről
 - a szankció ideje alatt érvényes társulási és részvételi szabályokról
- biztosítsák, hogy a sportolók:
 - a jogi eljárásokról szóló érthető magyarázatot kapjanak az értesítéskor
 - időszzerű és folyamatos tájékoztatást kapjanak a szankcióval járó eljárás során és a visszatérés előtt (adott esetben)
- gondoskodjanak független jogi segítségnyújtásról (a sportoló számára egy ingyenes kezdeti konzultációt kell biztosítani)
- jelöljenek ki egy egyértelmű kapcsolattartót a szervezeten belüli tanácsadás és támogatás céljából
- hozzanak létre hivatalos, átlátható reintegrációs útvonalakat
- nyújtsanak útmutatást a csapatoknak és a szövetségeknek a reintegráció kezeléséről

GYAKORLATI TANÁCSOK

A világos szabályok nem korlátozóak – hanem lehetőségeket nyújtanak. Lehetővé teszik a sportolók számára, hogy továbbra is aktívak maradjanak anélkül, hogy további szabálysértések kockázatát vállalnák.

A sportolók támogatása és jóléte: A pszichológiai, társadalmi és gyakorlati szükségletek kielégítése

A sportolók gyakran jelentős zavarba kerülnek közvetlenül az értesítés után. Az interjúkból kiderül, hogy a sportolók ezt a szakaszt rendkívül megterhelőnek élik meg, és sokan panaszkodnak a strukturált intézményi támogatás hiányára. A sportolók úgy érezték, hogy embertelenül bánnak velük, és úgy írták le a velük való interakciókat, hogy „inkább robotokkal, mint emberekkel foglalkoztak”. Kifejezték, hogy szükségük van arra, hogy meghallgassák őket, egyénként kezeljék őket, és a pusztán jogi eljáráson túl is támogatást kapjanak. Ez elősegíti a tájékozott, korai döntéshozatalt, és csökkenti az egyenlőtlenségeket a különböző sportágakból és országokból származó sportolók között. Ez a keretrendszer azt javasolja, hogy a szervezetek biztosítsák a sportolók számára a következőket:

- pszichológiai támogatás és tanácsadás
- jogi tanácsadás, különösen a korai szakaszokban (pl. válogatott lista a pro bono jogi szolgáltatásokról)
- szükség esetén pénzügyi tanácsadás

Kommunikáció és nyilvános megjelenés: Támogatás a sportolóknak a nyilvánosság előtti megjelenésük és a közvéleményben kialakult képről való gondoskodásban

A szankcionált sportolók gyakran szembesülnek a média és a közösségi média intenzív figyelmével, amihez hozzájön a bizonytalanság azzal kapcsolatban, hogy mit is szabad közölniük, ami a közvéleményben kialakult képpel, a megbélyegzéssel, valamint a titoktartási vagy a szövetségi szabályok megsértésétől való félelemmel kapcsolatos kihívásokhoz vezet. A teljes elszigetelődés azonban inkább növeli, mint csökkenti a kockázatokat, ami rávilágít arra, hogy a szervezeteknek egyértelmű iránymutatásokat és célzott támogatást kell nyújtaniuk a médiakapcsolatok, a nyilvános kommunikáció és a közösségi média kezeléséhez a szankció ideje alatt és a visszatérés után egyaránt. A cél az, hogy segítsük a sportolókat abban, hogy magabiztosabban kezeljék nyilvánosságukat és a róluk kialakult narratívát, amit strukturált, sporttársak közötti tapasztalatcsere egészít ki – ez a terület a World Café-megbeszéléseken is kiemelt szerepet kapott. Ezek a megbeszélések tovább hangsúlyozták, hogy jobban meg kell értenünk és támogatnunk kell ezt a területet.

A sportolók hangja

„Azt mondják neked, hogy ne beszélj – de közben mindenki más rólad beszél.”

Adott esetben támogatni lehet a sportolókat abban, hogy megosszák tapasztalataikat (pl. beszámolók vagy videók formájában), feltéve, hogy ez önkéntes alapon történik, és útmutatással jár együtt.

Ez a keretrendszer azt javasolja, hogy a szervezetek:

- nyújtsanak útmutatást a kommunikáció és a nyilvános megjelenés terén, támogatva a sportolókat a nyilvánosság kezelésében
- támogassák a sportolókat a
 - a médiával való interakciók
 - a közvélemény
 - a digitális környezetekben

Megfelelés és nyomon követés: A szabályok betartásának biztosítása a tanulás támogatása mellett

Bár a szabályok betartása elengedhetetlen, mind a szankcionált sportolók interjúi, mind az érdekelt felekkel folytatott megbeszélések rávilágítanak az egyértelműség, az átláthatóság és az arányosság fontosságára. Ez a keretrendszer azt javasolja, hogy a szervezetek:

- Átlátható és arányos ellenőrzési mechanizmusokat hozzanak létre
- Egyértelműen közöljék az elvárásokat, a felelősségeket és a következményeket
- Gondoskodjanak arról, hogy a szabálykövetési mechanizmusok érthetőek legyenek, és ne legyenek szükségtelenül bonyolultak

Rehabilitáció és fejlődés: Támogassák a tartalmas viselkedésváltozást és a személyes fejlődést

Az interjúkból kiderül, hogy sok sportoló aktívan foglalkozik önreflexióval, új irányt kereséssel és személyes fejlődéssel, hogy megbirkózzon a helyzetével. Néhányan azt is kifejezték, hogy szeretnének „valamit visszaadni”, és tapasztalataik révén hozzájárulni a sport fejlődéséhez. Ez a keretrendszer azt javasolja, hogy a szervezetek támogassák:

- a doppingellenes jogokról és felelősségekről szóló oktatást
- a strukturált önreflexió és tanulás lehetőségét

- a sportolók tájékoztatását az események értelmezésének elősegítése érdekében (különösen olyan nem szándékos esetekben, ahol a sportoló által nem történt jelentős hiba vagy gondatlanság)
- a megelőzési vagy tudatosságnövelő tevékenységekben való részvétel (adott esetben)

Környezet és kockázatkezelés: A viselkedés kontextuális kiváltó tényezőinek kezelése (amennyiben az ADRV tiltott anyagok és/vagy módszerek szándékos használatát jelenti)

A bizonyítékok rávilágítanak a sportoló környezetének fontosságára, beleértve a támogató személyzet hatását és a strukturális nyomást is. Ez a keretrendszer azt javasolja a szervezeteknek, hogy mielőtt egy szankcionált sportoló visszatérne a sportba:

- mérje fel a magas kockázatú környezeteknek való kiszolgáltatottságot
- támogassa a szükséges változásokat abban a környezetben, ahová a sportoló visszatér (ha releváns), a visszaesés kockázatának minimalizálása érdekében.
- biztosítson hozzáférést mentoráláshoz és személyre szabott tanácsadáshoz, hogy segítsen a sportolóknak az egymással versengő elvárások és értékkonfliktusok kezelésében

Kapcsolat a reintegrációval: A reintegráció felé vezető folyamat folytonosságának biztosítása

A szankciós időszak kritikus szerepet játszik a sportolók reintegrációra való felkészítésében. Ennek közvetlenül kapcsolódnia kell a reintegrációs eredményekhez. Az interjúkból kiderül, hogy a sportolók számára előnyös az előre tervezés, a visszatérésre való felkészülés és alternatívák kidolgozása. Ez a keretrendszer azt javasolja, hogy a szervezetek:

- a szankciós szakasz tevékenységeit kapcsolják össze a reintegrációs útvonalakkal
- támogassák a sportolókat a következőkben:
 - a visszatérés (ha alkalmazható) vagy a versenysportból való kivonulás tervezésében
 - kettős karrierlehetőségek kidolgozása
 - a sporton kívüli élet kialakításában

Rendszerszintű intézkedések: a rendszerek középtávú megerősítése

Az érdekelt felek javasolták egy uniós vagy nemzetközi sportolóvédelmi alap létrehozásának megvizsgálását a pénzügyi egyenlőtlenségek kezelése érdekében, különösen az alacsonyabb jövedelmű sportágakból vagy országokból származó sportolók esetében. Egy ilyen alap segíthetne fedezni a jogi védelem, a fordítási és tolmácsolásiszolgáltatások, valamint az oktatási és reintegrációs programok költségeit, csökkentve ezzel azt a nyomást, hogy a sportolók idő előtt visszatérjenek potenciálisan káros környezetbe.

Idővel a szervezeteknek:

- meg kell vizsgálniuk a „sportolóvédelmi alap” létrehozásának lehetőségeit
- támogatni kell névtelen esettanulmány-adatbázisok létrehozását
- fejleszteniük kell a döntéshozók képzetét
- növelniük az esetek közötti következetességet

Rendszerszintű intézkedések: hosszú távú megerősítési szempontok

Bár ezek nem valósíthatók meg azonnal, szélesebb körű strukturális kérdéseket is meg kell vizsgálni, többek között:

- a bizonyítási teher és az abszolút felelősség alkalmazását,
- az objektív döntéshozatal és a felek egyenlőségének biztosítását, és
- a tiltott együttműködésre vonatkozó szabályok pontosítását vagy újraértékelését.

A SZANKCIÓVAL ÉRINTETT SPORTOLÓK TÁMOGATÁSÁNAK ALAPELEMEI

- ✓ A szankció kezdetén a szabályokra és eljárásokra vonatkozó egyértelmű és hozzáférhető információk
- ✓ Jog a nem azonnali válaszra és jogi tanácsadás igénybevételére (függetlenül, az első konzultáció ingyenesen) a értesítő levélre adott válasz megfogalmazása előtt
- ✓ Kijelölt kapcsolattartó a szervezeten belüli folyamatos tanácsadás
- ✓ Hozzáférés társaktól származó támogatáshoz vagy strukturált társaktól társaknak szóló programokhoz
- ✓ A szabályok következetes értelmezése minden helyzetben
- ✓ Hozzáférés mentálhigiénés és tanácsadási szolgáltatásokhoz
- ✓ Szükség esetén pénzügyi tanácsadáshoz való hozzáférés
- ✓ Szervezett jóléti ellenőrzések
- ✓ A sportoló elismerése személyként, nem csupán egy esetként – egyénként kezelik őket, és lehetőséget kapnak arra, hogy meghallgassák őket
- ✓ Átlátható megfelelési elvárások (azaz, mit kell tenni a Kódex betartása érdekében)
- ✓ Arányos és átlátható ellenőrzés
- ✓ Olyan rendszerek, amelyek a szabályok betartását támogatják, nem csupán érvényesítik azokat
- ✓ Hozzáférés mentális egészségügyi és tanácsadási szolgáltatásokhoz
- ✓ Részvétel oktatási programokban
- ✓ Lehetőségek az önreflexióra és a személyes fejlődésre
- ✓ Önkéntes részvétel a megelőzési kezdeményezésekben
- ✓ A magas kockázatú környezetek azonosítása
- ✓ Szükség esetén támogatás a környezet biztonságos alternatívákra történő átalakításához
- ✓ Mentori támogatás és tanácsadás igénybevétele
- ✓ Egyértelmű iránymutatás arról, hogy „mit lehet közzétenni”
- ✓ Támogatás a nyilvánosság előtti megjelenés kezelésében
- ✓ Hozzáférés kommunikációs útmutatásokhoz vagy képzésekhez
- ✓ Időben történő felkészülés a visszailleszkedésre
- ✓ Támogatás a kettős karrierútvonalakhoz
- ✓ Strukturált átmeneti tervezés

7. Strukturált irányítás hiányából fakadó rendszerkockázatok

Az ilyen keretrendszer hiányában a bizonyítékok a következő kockázatokra utalnak:

- a szankcionált sportolók esetében a nem szándékos és egyenlőtlen károsodás fokozódása
- ellenőrizetlen elszigetelődés és pszichológiai károsodás
- zavar, amely további szabályszegésekhez vezet
- a viselkedés megváltozásának hiánya (szándékos szabályszegések vagy gondatlanság) / a történetek megértésének hiánya (akaratlan esetek)
- a sportolók körében a doppingellenes rendszerbe vetett bizalom elvesztése (szankcionáltaknál különösen a nem szándékos esetekben, valamint a nem szankcionáltak esetében)
- a szervezetek közötti következetlen gyakorlat

8. Főbb ajánlások

A fentiekben ismertetett bizonyítékok, elméleti keret és a rendszer kockázati területei együttesen egy egyértelmű következtetésre utalnak: a szankciós időszakot nem passzív kizárásként, hanem az irányítás, a támogatás és az elszámoltathatóság aktív szakaszaként kell kezelni. Az alábbi főbb ajánlások ezeket a felismeréseket gyakorlati politikai prioritásokká alakítják át a doppingellenes és sportszervezetek számára, azzal a céllal, hogy erősítsék a szankciós időszak kezelésének átláthatóságát, méltányosságát, a sportolók jólétét és hitelességét.

1. kiemelt ajánlás: A szankciós időszakot a doppingellenes politikába strukturált, felügyelt és támogatott átmeneti fázisként kell beépíteni, ahelyett, hogy passzív kizárásként kezelnék.

2. kiemelt ajánlás: A szankciós időszak kezelésébe integrálják a támogatást és a szabályok betartásának ellenőrzését, hogy a sportolók egyértelmű iránymutatás, arányos nyomon követés és megfelelő segítségnyújtás révén képesek legyenek megfelelni az elvárásoknak.

3. kiemelt ajánlás: Hivatalos kezelési keretrendszereket kell kidolgozni, amelyek egyértelmű, hozzáférhető és következetesen alkalmazott szabályokkal, valamint kommunikációs folyamatokkal szabályozzák a szankcionált sportolók jogait, kötelezettségeit és a számukra megengedett tevékenységi formákat.

4. kiemelt ajánlás: A szankciós időszakra vonatkozó irányelveket és eljárásokat úgy kell kialakítani, hogy azok szisztematikus és összehangolt módon foglalkozzanak a sportolók pszichológiai, társadalmi, jogi és gyakorlati igényeivel.

5. kiemelt ajánlás: A sportolók tapasztalatait be kell építeni a szankciós időszakra vonatkozó irányelvek és gyakorlat kidolgozásába, végrehajtásába és időszakos felülvizsgálatába, annak biztosítása érdekében, hogy a keretrendszerek továbbra is méltányosak, hitelesek és a valós élethelyzetekre reagálók maradjanak.

6. kiemelt ajánlás: Biztosítsanak strukturált támogatást a kommunikációhoz, szakmai útmutatást adva a szankcionált sportolóknak a média és a közösségi média kezeléséhez, valamint lehetővé téve önkéntes, tényellenőrzött beszámolók közzétételét hivatalos, megbízható platformokon, egyértelmű szabályokkal arra vonatkozóan, hogy mit lehet megosztani.

7. kiemelt ajánlás: Csökkentsék a támogatáshoz való hozzáférés egyenlőtlenségeit azonnali jogi segítségnyújtás révén – például a nemzeti szövetségek által összeállított pro bono ügyvédek

listájával –, valamint egy olyan uniós vagy nemzetközi sportolóvédelmi alap létrehozásának vizsgálatával, amely fedezi a jogi, fordítási, oktatási és reintegrációs költségeket.

8. kiemelt ajánlás: Független reintegrációs támogatást kell kijelölni, például független reintegrációs tisztviselőt vagy szakértőt, és aktívan be kell vonni a nemzeti és nemzetközi szövetségeket, valamint a profi csapatokat a visszatérés tervezésébe és irányításába.

9. Hozzájárulás a keretrendszer továbbfejlesztéséhez

Ez a javasolt keretrendszer koncepcionális és gyakorlati alapot nyújt a további fejlesztéshez. A jelenlegi tényalapból kiindulva olyan kezdeti keretrendszert alakít ki, amely iránymutatásul szolgálhat a reflexióhoz, a szakpolitikai párbeszédhez és a korai végrehajtási erőfeszítésekhez, ugyanakkor elismeri, hogy a tudás, a gyakorlat és az érdekelt felek bevonásának fejlődésével további finomításra lesz szükség.

Javasolt modellként célja nem egy végleges vagy rögzített megoldás előírása, hanem azoknak a kulcsfontosságú területeknek a meghatározása, amelyekre figyelmet kell fordítani ahhoz, hogy a szankciós időszakot méltányos, koherens és hatékony módon lehessen kezelni. Ebben az értelemben a keretrendszer célja, hogy támogassa a szervezeteket a széttagolt vagy informális válaszok túllépésében azáltal, hogy világosabb struktúrát biztosít arra vonatkozóan, hogyan lehet a jólétet, a szabályok betartását, a kommunikációt, a rehabilitációt és a reintegrációra való felkészülést összehangoltabb módon kezelni.

Célja, hogy alapot nyújtson a megbeszélésekhez és a finomításhoz, támogassa az érdekelt felek közötti összehangolást, és hozzájáruljon egy részletesebb és működőképesebb keretrendszer kidolgozásához a projekt későbbi fázisaiban. Tekintettel a sportolók, a sportszervezetek, a doppingellenes szervek, a jogi szereplők és az emberi jogi érdekelt felek eltérő elvárásaira és felelősségeire, egy közös keretrendszer segíthet a szerepek tisztázásában, az eltérő megítélések csökkentésében, valamint átláthatóbb alapot teremthet a jövőbeli szakpolitika-kidolgozáshoz.

Fontos, hogy ezt a keretrendszert inkább iteratív hozzájárulásként, mintsem végcélként kell értelmezni. A projekt későbbi fázisai építhetnek rá azáltal, hogy tesztelik gyakorlati alkalmazhatóságát, meghatározzák a végrehajtás prioritásait, tisztázzák a minimumszabványokat, és tovább pontosítják, mely elemek legyenek kötelezőek, ajánlottak vagy a kontextustól függőek. A jövőbeli fejlesztések tovább erősíthetik a keretrendszert az érdekelt felektől érkező további visszajelzések, az összehasonlító szakpolitikai elemzések és a gyakorlatból levont tanulságok beépítésével.

Ily módon a keretrendszer nemcsak a közvetlen vitához és finomításhoz járul hozzá, hanem a szankciós időszak kezelésére szolgáló, részletesebb, működőképes és bizonyítékokon alapuló modell hosszabb távú kidolgozásához is. Végző soron az értéke abban rejlik, hogy segít a doppingellenes és sportszervezeteknek felismerni, hogy a szankciós időszak olyan fázis, amely strukturált irányítást, arányos támogatást és egyértelmű elszámoltathatóságot igényel, ahelyett, hogy a hivatalos szankció és az esetleges visszailleszkedés között kezeletlenül maradna. A jövőbeli kutatások irányaként a hatókört kiterjeszthetnék a sportolók tágabb személyes környezetére, beleértve a sportolókat támogató személyzetet, a szülőket és a sportorvosokat is, hogy a projekt későbbi fázisaiban ezekre a csoportokra vonatkozó célzott szakpolitikai ajánlásokat lehessen megfogalmazni.